

هيوايه ك بهر له مردن

نوميده كمال
(پيره مه گروون)

شانو/ ژوورتيكي كوڼي ماله كورديكه، چهند ويته يه كي كوڼي ژن و منال به ديواره كانه وه هلو اسراون، ويته كان ويته ي (شيرين، نيرگز، هلو، په يمان، شيلان)ن، قه ره وپله يه كي كوڼ و ميژتيكي ته خته ي شر له گه ل كوڼه بو فيه يه ك له سهر شانو ههن، ناويته يه كي شكاو دانراوه، دولا بيكي شر له لايه كي شانو ته بينرته، ريبوار پياويكي ته مهن شه ست ساله ريشيكي چلكني نالوسكاو، قزتيكي ديزي سپي هه يه، جله كاني ته واو شرين، دپته سهر شانو و ميژه كه ريك ده خات و دواتر سه يريكي ژووره كه ده كات، ئينجا نه چپته دهره وه پينج كورسي نه هينيت و له ژووره كه دا دايانه نيت، ژووره كه ريك نه خات پاشان نه چپته به رده م ناويته كه وه دست به ريشيدا نه هينيت و له خو ي رانه ميتيت.

دهنگي شيرين: ريبوار نه چپته دهره وه هه تا ريشت نه تراشي، له بهر چاوي دوست و دوژمن هه ميشه دلخوش به، با دوسته كانت به دلخوشيت دلخوش بن و دوژمنه كانيش غه مبار بن.

ريبوار: بيست و نو سال، بيست و نو سال چاوه پرواني، بيست و نو ساله چاوه پروانم نه وه دهرگايه بكرته وه و بو ي هه ناسه ي مناله كانم بكم و به رامه ي ميخه كي شيرين مه ستم بكات، بيست و نو ساله ئيوه رو شتوون، چ رو شتنيك، بو نه به د منتان ته نيا كرد، له دواي ته نيايي خوداوه يه كه مين ته نيايي به مرو ف به خشرابيت منم (هه ناسه يه كه هه لته كيشيت) خودايه هه موو روژتيك مردن چنده نه ستمه! ته نيا يه ك جار به سه، سه بري نه يووب به من ناگيرتت بتر، (نه چپته به رده م ويته كه ي شيرين) شيرين! نه مناسيته وه؟ نه مرو دپته وه و ايه؟ تاگات له مناله كان بيت، به تاييه ت هه لو (وچانيك) چپيه؟ بيت ناخوشه؟ ديسان نه لپيت ئيوه بو جياوازي له نيوان كچ و كور نه كه ن؟ نا گيانه من كه ي وام؟ به لام خوت نه زاني هه لو كه ميك چه قاهه سووه، ريك وه ك مامه هه لو ي نه ها نه ويش هه تا خو ي به

شەھید بوون ئەدا نەیتوانی دابنیشیت؟ شیرین بیرتە کە نیرگز لەدایک بوو، ھەوت شەو شەوارەمان بۆ گرت؟ ئەی ئەو رۆژتە بیرە کە ھاتمەو وەت ریتوار پیربوویت، منیش تێ نەئەگەیشتم، خیرا چومە بەردەم ئاویئەکەو (ئەچیتە بەردەم ئاویئەکە) ئا ئاوا سەیری خۆم کرد، سەیری پرچم کرد بزەم ھیچ تالی سپی تێدایە، تۆش ھاتیتە بەردەم و وەت ئای ریتوار بۆ تیناگەیت، منیش بەرانبەرت وەستام و وەت ئاخ شیرین من ھەمیشە گەنجم، بەتایبەت تا لەگەڵ تۆم، تۆش وەت..

دەنگی شیرین: ریتوار تۆ ئەبیت بە باوک..

ریتوار: (بەسەرسامی و بە دلخۆشی) یەوہ چی؟ وەت.

دەنگی شیرین: ئەبیت بە باوک منالمان ئەبیت.

ریتوار: منیش وەت من.. ئەبم بە باوک... شیرین یانی خۆشەوئەستییە کەمان بەرھەمی ھەبە، منالمان ئەبیت؟ ئای چ ھەوائیکی خۆشە ئەو کاتە یۆ یە کەمین جار موزدە ی بەباوک بووت پێ ئەدریت... (دەچیتە بەردەم وینەکە ی نیرگز) نیرگز ئەو موزدەخۆشە موزدە ی ھاتنی تۆ بوو، کچە جوانکیلە بە پرسیارە کەم، منالکی خنجیلانە بوو شیرین ئەبیتنایتە بەردەم و ئەبوت ریتوار ئەمە بە کەمان ئەچیت، منیش ئەموت بە دایکە ناشیرینە کە ی ئەچیت، ئەویش ئەبوت نا گیانە بە خۆت ئەچیت، ئەبوت ریتوار ئەھا سەیری چاوی نیرگز بکە ریتیک بە چاوەکانی من ئەچیت، منیش ئەموت راست ئەکەیت، ئەم چاوانی نیرگز وەک ھی تۆ وایە، ئەھا من ناتوانم سەیری بکەم... (وچانیتیک) چ رۆژانیتکی خۆش بوو، زۆر کات بێر دەکەمەو ئەلیم رەنگە خەون بووبیت، ئە ی ئەو نەبێتە تەنیا من خۆم ئیوەم بێر ماوہ، کە باستان ئەکەم کەسانیتکی زۆر لەبیری نەبێت. منالەکانم! ژنە کەم، باشە ئە ی ئەگەر ئەوان ھەر لە بنەرەتەوہ نەبوون بۆ ھەست دەکەم لە رابوردووی مندا ژنیتیک بەناوی شیرین و سێ کچ بەناوی نیرگز و پەیمان و شیلان و کوریتیک بەناوی ھەلۆوہ ھەبوو، پەیمان و شیلان دووانە بوون، بەلێ ئا ئا زۆر بەبەک ئەچوون بە جۆریتیک ھەموو جاریتیک من و شیرین لێمان ئەگۆران، بۆبە قژی شیلانم کورت کردبووہ... (بیر ئەکاتەوہ) باشە تۆ بلتی ئەمانە تەنیا لە خەونی مندا ھەبووین؟ ئە ی بۆ من ئاوا پیر بووم... (ئەچیتەوہ بەردەم ئاویئەکە) من کیم؟... (بیر ئەکاتەوہ) من کیم.....

(سەیری جەکانی ئەکات و لەخۆی راتەمینیت) من... (بیر ئەکاتەوہ) ئا ئەبیت خۆم بگۆریم ئەبیت خۆم ئامادە بکەم ئیستا منالەکان دینەوہ... (راتەکات بۆ لای کۆنە بۆفیبە کە و لەو کاتە ی بۆ جەکان ئەگەریت نامەبەک ئەکەوئیتە بەر دەستی، نامەکە ئەکاتەوہ و دیتە سەر کورسیبەک دائەنیشیت) ئای ئەم نامەبە، کۆتایی مانگی شوباتی سالی ۱۹۸۸ ئەو کات لە زانکۆی بەغدا یە کەم سالی مامۆستایە تیم بوو، وازم ھینا بوو چووومە شاخ، شیرین ئەم نامەبە ی بۆ ناردم، خۆزگە ئەوکات بگەر پامایەوہ بۆ لایان (نامەکە بە دەنگی شیرین ئەخوئیتەوہ).

دەنگی شیرین: سلاو ریتوار، ھیوادارم باش بیت، منالەکان باشن، شیلان کەمیتک ھەلامەتی گرتبوو، بەلام سوپاس بۆ خوا دایکت شیتلای چاک بووہوہ، پەیمان و نیرگز سلاویان ھەبە بۆت، لە تاقیکردنەوہ ی نیوہ ی سالی پەیمان یە کەم بووہ و شیلان و نیرگزیش دووہم بوون، ھەلۆش فیری بابە بابە بووہ، ریتوار ھەتا دیت رەوشە کە خراب ئەبیت، ئەلین ھەرەشە ی کۆمەلگیری لە کورد کراوہ و لە زۆر ناوچە ی کوردستان خەلکیتکی زۆریان بێ سەر و شوین کردوہ، ھەرەشەش لەسەر ناوچە کە ی ئیمە زۆر، دوژمن لە ھەموو لایە کەوہ کەوتووہتە رەشبگیری و گەنجەکان ئەگرن و ئەبانکۆژن و ئەیانەن، کچەکانیش لە کەسوکاریان جیا ئەکەنەوہ، ریتوار تا زووہ وەرەوہ کاریتیک بکە، ئەگەر مۆلەت ئەدەنێ مۆلەت وەرەگەر و وەرەوہ بۆ لامان، ئەم رۆژانە ی دوایی دایکیشت نەخۆشییە کە ی پەرە ی سەندووہ، ھیوادارم بتوانیت بگەریتیتەوہ بۆ لامان، ھەموومان بیرت ئەکەین، تکایە کە ئەتوانیت وەرە ئیمەش بێ، منیش لەگەڵ تۆ چەک ھەلئەگرم، تۆ بەو پەری بیروباوەرەوہ وازت لە مامۆستایەتی خۆت ھینا و چوویتە شاخ، منیش دیم، لە پینا و منالەکاندا ھەموو کاریتکی قورس ئەکەم، ریتوار ھیوادارم زوو بیت، چاوەریتین... (ریتوار نامەکە قەد ئەکاتەوہ بۆنی ئەکات و ئەینیت بەسنگییەوہ).

ریتوار: ئاخ! ئەم چاوپروانییە ی ئیوہ سی و نوو سالی چاوپروانی بە من بەخشی، فریاتان نەکەوتم، نەمتوانی بێمەوہ... لە نیتوانی نیشتمان و ئیوہدا نیشتمانم ھەلبرارد، بێرمە ئەو شەوہ ی وستم بێمەوہ بۆ لاتان کەوتینە شەریتکی سەختەوہ، یەکیک لە ھاواریکانم

بريندار بوو، نه متوانی جیبی بیللم و به کول بردمهوه بو لای هاورپیکانی ترم... (نه چیتسهوه بو لای بوفیه کهوه نامه که نه خاتوه ناو بوفیه که، ئینجا جلیتک دهره کات و له بری نه کات و نه چیتسهوه به ردهم ناوینه که، سه بری خوی نه کات) ههست نه کهم هیشتا بونی شیرین له جله کان دیت، نه مه دیاری نه بوو بوی کریم، نه و کات تازه هه لومان بوو بو، (پن نه که نیت) بیرمه دایکم یهک جوانه گای قه له وی کرده خیر، (پن نه که نیت) نه مه چیه ئوخه ریپوار کوری بووه، شیرین پی ناخوشبوو، به لام من هه پین نه که نیم (که میک رانه می نیت) دایکم، دایک، نه ناوه له چیه وه هاتوه، نه ی بو وا خوشه ویسته؟ تو بلپی دایک فریشته نه بیت؟ بو نا... (پن نه که نیت) هه ندیک کات خوشم باوه نه کهم که شیت بووم، ناخر له م سهرده مه دا کوا مرؤقه ئاقله کان باسی نه م شتانه نه کهن... نا نا چون بیرم چوو نه مرؤ جه ژنی له دایک بونی شیلان و په یانه..

(نه چیتسه به ردهم وینه کان یان) خوشی و شادی گه رانه وه تان نه مرؤ نه وه ی بیر بردمهوه، ده ی کیشه نییه سبه ی ئاهه نگیکی خوشتان بو ده گتیرم، نه چینه دهره وه، نه چینه دم ئاوه که ی زه لم.. له وی نه یکه یین به ئاهه نگ، منیش وهک پیاره خانه دانه کان و خیزانداره کان به یه که وه له گه ل مناله کانم له دهره وه نان نه خوین.. بو نا، (بو وینه که ی شیلان) شیلان! دایکت که میک دل پیسه سه بری نه م لاو نه ولا نه که ییت، نه و دل پیسه له منیش پیسه بوو، توش په یان تو هه ر نه و کات ه ی منال بوویت نه چوویت سووراو و میکیا جه کانی دایکت به کار نه هینا (پن نه که نیت) چیم بیر هاته وه، رۆژیک خه وتبووم هه ر له خه وه هه ستام و بی نه وه ی سه بری ناوینه بکه م رۆشتمه دهره وه، له بهر دهرگا شیرین بینیمی هاواری کرد نه وه چیه ریپوار خوت دیوه؟ منیش وتم چیه چیمه؟ وتی برؤ سه بری دم و چاوت بکه، خیرا رام کرده وه به ردهم ناوینه که و سه بر نه کهم په یان خان سووراو و سپیایکی جوانی بو کردووم، سه ره تا شیرین لیپرسینه وه ی له گه ل نیرگز و شیلان کرد، به لام په یان دیار نه بوو، دواتر به به لگه وه تو مان گرت (نه وه ستیت) چی؟ به لگه.. به لگه، نه مه چیم بیردینیتسه وه. نا نا بیرم هاته وه. که دیکتا تو ر دادگایی نه کرا هه میسه نه یانوت به لگه کان، ناخر نازانم نه وه هه مو به لگه یه هه بوون بوچی نه وه نده

دریژه ی نه کیشا، بو نه نفال، نه نفال، نا نا ئیوه دینه وه نه مرؤ ئیوه دینه وه، نه وه نییه ژووره که م رازاندوه ته وه، شیرین نه زانی بیست سالیسه کهس نه هاتوه ته نه م ژووره، کهس نایهت بو لام، شیرین پیتم نه لین ریپوار شیت بووه شیت.. (نه داته قولپی گریان) شیت، بو من شیت، ناخر ئیوه نه بوون؟ ئیوه هی من نه بوون؟ هاو خوین و هاو زیانم نه بوون؟ بو نه گه ر باسی ئیوه بکه م و چاوه ریتان بم شیت، شیرین توش وات پی نه وتم، به لام نه وه ی تو له خوشه ویستیدا بوو، پیت نه وتم شیت، به لام هی ئیستا بو گالته جار یبه.. (بیر نه کات وه وه دانه نیشیت) من کیتم؟ (سه بری خوی نه کات) تو بلپی بیته وه؟ نه مشه وه خه ونم پیته بینین.. نا نا دینه وه. من بو دانیشتووم.؟ نه بیت خوم حازر بکه م، نه ی ریشم نه تراشم؟ نا. نه ی شیرین تووره نابیت ناوا بمبینیت؟ نا بابزانیته که من له دوا ی نه وان چیم به سه ر هاتوه چون خه مم خواردوه؟ جا نه مه به لگه ی بو چیه، بیست و نو سال چاوه روانی بهس نییه بو نه وه ی شیرین و مناله کان باوه ر بکه ن که خه مم بو خواردوون، ئیستا نیرگز ته مه نی سی و چوار ساله، په یان و شیلانیش سی و سئ سال و هه لوش ته مه نی سی ساله (نه چیتسه به ردهم وینه که ی هه لوش) هه لوش توش ئیستا پیایکی ته واویت، نه گه ر لای من بوویتا یه ده سال له مه وه بر ژنم بو دینایت، من به بیست سالی، دایکم وتی ژن بیته، وتم کیته وتی برازا که م، منیش وتم نه خیر شیرین، وتی نه یه رؤ شیرین دراوسیمانه چون نه بیت، وتم دایه گیان خوشه ویستی سنووری نییه، ماوه ی یهک هه فته مشتومر و گفتوگو بوو تا دواتر شیرینیان بو هیتام، (بیر نه کات وه) هه موو جار پیتم نه لین بیرینا که بیت؟ ناخر بو من له بیرم کردوون تا بیرتان بکه م؟ هه موو سالییک له یاده که دا کومه لیک مایک و کامیرا دیتسه به رده مان، برینه که م قولتر نه که نه وه، دواتریش نه لین نه ها نه وه پیاره شیتسه که یه، شیرین! نه زانیته من ناماده نه بووم شه هیدانه ی ئیوه وه ر بگرم؟ چونکه نه مزانی ئیوه دینه وه (نه وه ستیت) نه ها دهرگایه نه وه هاتنه وه.. با بیته ژووره وه (به سه رسامی سه بری دهرگای ژووره که نه کات) نه ی یاخوا به خیر بیته وه، شیرین گیان، هاتیه وه؟ چیه بو وا سه برم نه که ییت؟ ده تو دانیشه هه موو شتیکت بو باس نه که م، نا باسی نه م ریشدریژییه ی خوشمت بو نه که م.

(کورسییه که دائه نیت) دهی دانیشه شیرینه کم، یاخوا به خیر بیته وه، (سهر بهرز نه کاته وه) نیرگز گیان نه وه تۆیت؟ ماشه لالا چند گه وه بویت، (وهک نه وهی له کچیکی بالا بهرز پامیتیت) ریک نه لیتی دایکتی، دانیشه جهرگه کم دانیشه (کورسییه که بو نه ویش ریک نه خات و نه جار سهر بهرز نه کاته وه) په یمان! شیلان! نه ها دیسان له یه کتان جیا ناکه مه وه، دهی دانیشن به قوربان، با خه لک بزانیته من شیت نه بووم، با بزانی که چاوه پروانییه کم به ره می هه بو، قوربانتان بم دانیشن، (کورسییه کانی نه وانیش ریک نه خات) هه لو گیان توش هاتیه وه؟ دانیشه رۆله کم دانیشه... نه ها نه مزانی که ئیوه دینه وه. به خیر بیته وه. (کورسییه که ی نه ویش ریک نه خات و خویشی نه چیت بهرانه ر کورسییه کان دائه نیشت و سه ریان نه کات).

رپیوار: شتم زوره بۆتانی بگیرمه وه، به لام جار ریک با میوه تان بۆ بینم (نه چیته دره وه) (سیو نه هینیت و له ناکا و نه وه ستیت) شیرین، ببوره، نه نه بوو سیو بینم، بۆنی سیویش بووه ته نازاریک له سهر دلئی زور که سمان، شیرین! چیه بۆ و سه یرم نه که یته؟ نه لیتی بیستوتو ته؟ دیاره بیستوتو ته که له هه له بجه مالی باوکت تیا چوون؟ به قوربان نه وهش تاوانیتی تری گه وه بوو دره هق به ئیمه کرا. ببوره (سیوه کان نه باته دره وه و دیته وه نه جار پینج دهست جل نه هینیت چوار جلی کوردی ئافره تان و دهستیک جلی کوردی پیاوان).

رپیوار: نه ها جلی تازم بۆ کریون؟ نه وه نه مسال بۆم به دوورین دان، که چومه لای بهرگدرووه که وتی چیه رپیوار ناکا ژنت هینا بیته وه، به لام پیم وت نانا مناله کان دینه وه (بیر نه کاته وه) شیرین! نه زانی نه ویش پیتی وتم بچۆ سهردانی دکتۆریکی دهروونی بکه؟ باشه نه وه نییه ئیوه هاتنه وه... (یه کییک له جله کان له بهردهم کورسییه که ی شیرین دائه نیت) ها نه مه یان بۆ تو (نه وهی تر بۆ نیرگز دائه نیت) نه وهش بۆ تو (بۆ په یمان و شیلانیش دائه نیت) نه مهش بۆ ئیوه هی هه مووتان یهک رهنگه بۆ نه وهی گله بیم لی نه کن (جله که ی هه لو ش دائه نیت) هه لو نه مهش بۆ تو. نه وه سه ی هه موومان به یه که وه نه رۆین بۆ سه یران، شیرین نه ها بۆ خو شم نه و جلانه م له به ره که تو بۆت کریم... نه ها بوه ستان نه مه ویت بچمه دره وه و خه لک بانگ بکه م، با بین

بین، با بزانی که من راستم وت، که وتم مناله کان دینه وه، با بزانی چاوه پروانییه کم بی سوود نه بوو، با خیزانه که ی من بین، زۆرم پین ناچیت ئیستا دیمه وه (به پاکردن رانه کاته دره وه و دواتر دیته وه).

رپیوار (بی نه وهی سه یری کورسییه کان بکات): کهس نه هات، با وه یم پین ناکه ن، هه ره نه شیان و تیرا بیته ژوووه، نه لین رپیوار شیت بووه، دهی هه ستان ئیوه وهرنه دره وه با بتانین (سه یری کورسییه کان نه کات، وهک نه وهی شتیک رووی داییت، به سه رسامی دیت بۆ بهرده می کورسییه کان و دهست له یهک به یه کیان نه دات).

رپیوار: شیرین! نیرگز، هه لو، په یمان... چیتان لیتهات، بۆ کوئی رۆیشتن، مناله کانم، نه ری بۆ وازوو رۆیشتن دیسان، شیرین! هه لو، په یمان، شیلان... نه ی بۆ جله تازو نوئییه کانتان نه کرده بهر... (شیتگیر نه بیته و به ژوووه که دا هوار نه کات و نه گه پیت) مه رۆن، من له م ته نیاییه بیزار بووم، من ناتوانم هه موو رۆژتیک سهدان جار بمر، چاوه پروانی دایراندووم، ناخی خوار دووم، ئاخر بۆ نایه نه وه ئیوه (نه یداته قولپی گریان) دایکم نه یوت عه یبه پیاو بگری، ئاخر دایه گیان کن هه یه بهرگه ی نه م دووریه بیزار که ره بگریته، ئاخر خو دلئی من بهر د نییه نه تویته وه، (زهنگی درگا لی نه درئی) نه ها دیسان درگا یه، (به په له نه چیته دره وه و) دوا ی چند چرکه یهک تووره که یه کی خام نه هینیت که میک خو لی تیا یه، دیته ناوه راستی پیته وه ی شانۆ تووره که که دائه نیت و دهست نه خاته ناوی، که لله سه رتیک که ته نیا ئیسکه دره نه کات و به ترس و شله ژانه وه سه یری نه کات) دیارییان بۆ هیناوم، ئای خودایه دوا ی چند سال چاوه پروانی نه م دیارییه م بۆ هاته وه که لله سه ری ژنه کم... (نه چیت دۆلا به که نه هینیته ناوه راست و که لله سه ره که ی له سه ر دائه نیت) شیرین، نه مه وی چیرۆکیکت بۆ بگیرمه وه، پیساویک چهندان سال چاوه پروانی هاتنه وه ی ژن و مناله کانی بوو، شیرین نه م چیرۆکه بهرده وامه... بهرده وام... (پرووناکییه که کز کز نه بیته و دواتر نه کوژیته وه).

کو تایی